

Некролог = Obituary = Некролог

Пам'ять про товариша. На смерть Івана Павловича Ісака

Reminiscence of a friend. On the death of Ivan Pavlovych Isak

---

Память о товарище. На смерть Ивана Павловича Исака

Мудрому, доброму, справедливому

1 грудня 2016 року на 76-му році життя після тривалої, тяжкої хвороби перестало битися серце прекрасної людини, лікаря-нейрохірурга Івана Павловича Ісака.

Іван Павлович Ісак народився 9 травня 1941 р. в селі Великі Ком'яти Виноградівського району Закарпатської області в простій селянській родині. Його дитинство припало на суворі післявоєнні роки, батьки виховували трьох братів та двох сестер у дусі взаємної любові й поваги. Змалечку Іван Павлович ріс працюючою чесною людиною, багато допомагав батькам, особливо батькові на будівництві, адже, той був будівельником і хорошим майстром, міг виконувати складні завдання.

Іван Павлович завжди тягнувся до знань, добре вчився в школі, не боявся труднощів. Тому, коли відчув потяг до медицини, вступив до Виноградівського медичного училища, по закінченні якого протягом 3 років працював фельдшером в селах Іршавського та Виноградівського районів Закарпаття у 1960–1963 рр. Коли випала нагода спробувати себе у продовженні навчання у вищій школі, у 1963 р. Іван Павлович вступив до Харківського медичного інституту, закінчив його у 1969 р. Івану Павловичу пощастило слухати лекції й навчатися у тодішніх корифеїв не тільки української, а й союзної та міжнародної медичної науки, зокрема, професорів Р.Д. Синельникова, Л.Т. Малої. У 1969–1971 рр. Іван Павлович проходив інтернатуру у Львівському медичному інституті за спеціальністю «неврологія».

Після навчання І.П. Ісак повернувся до рідного Закарпаття. Трудову діяльність розпочав лікарем-невропатологом Обласної лікарської трудової експертної комісії. У 1971 р. Іван Павлович проходив спеціалізацію на кафедрі нейрохірургії Київського інституту вдосконалення лікарів, почав працювати лікарем-нейрохірургом у нещодавно створеному нейрохірургічному відділенні Обласної лікарні на 25 ліжок. На початку нейрохірургічної кар'єри Івану Павловичу пощастило співпрацювати з такими відомими фахівцями неврологічної та нейрохірургічної служби Закарпаття, як невролог, Заслужений лікар України Д.О. Снігурський, к.мед.н. доцент М.О. Бізіля, В.В. Заїченко.

З 1973 по 1996 р. Іван Павлович завідував нейрохірургічним відділенням Закарпатської обласної лікарні. У ці роки у відділенні лікували, в основному хворих з приводу травми центральної та периферичної нервової системи, гнійно-запальних інтракраніальних пошкоджень. Велику увагу приділяли організаційній

роботі, спрямованій в основному на створення системи невідкладної допомоги по лінії санітарної авіації.

У 70–80-ті роки ХХ століття лікарі відділення здійснювали по 100–120 виїздів на рік в гірські райони Закарпаття. Це були роки напруженої багатогодинної праці, часто без належного відпочинку. Як пригадує дружина покійного Марія Василівна, лікар-терапевт, з якою Іван Павлович прожив в шлюбі 47 років, поїздки по санавіації часто тривали безперервно кілька днів, оскільки була потреба у кваліфікованій нейрохірургічній допомозі. Неодноразово в поїздках по санавіації разом з Іваном Павловичем брала участь донька Жанна, яка пішла по стопах батька і стала лікарем-неврологом.

У 1976 р. відділення розширили до 40 ліжок, збільшився обсяг хірургічних втручань (щороку виконували 100–120 операцій). Сьогодні в Закарпатському обласному центрі нейрохірургії та неврології щороку здійснюють понад 900 складних нейрохірургічних втручань. Проте, система надання нейрохірургічної допомоги в Ужгороді була не завжди досконалою, адже, невідкладну допомогу надавали у різних лікувальних закладах області у різні дні місяця, хворих нейрохірургічного профілю госпіталізували до відділення тільки кожної шостої доби, коли Обласна лікарня чергувала. В інші дні чергові по області нейрохірурги надавали допомогу у різних лікарнях міста, що спричиняло значні незручності. Тому у 1989 р. Іван Павлович Ісак, перебуваючи на посаді обласного

нейрохірурга, підготував Наказ обласного управління охорони здоров'я, за яким нейрохірургічну допомогу в Ужгороді та трьох прилеглих районах надавали щодня тільки в нейрохірургічному відділенні Ужгородської обласної клінічної лікарні.

Значні зусилля І.П. Ісак спрямував на розширення діагностичної бази. За його безпосередньої участі наприкінці 1989 р. введений в дію ангиограф чесько-німецького виробництва "Chiralux", на початку 1990 р. — комп'ютерний томограф вітчизняного виробництва "СРТ-1010", ще за 2 роки — німецького виробництва "Siemens CRT". У відділенні почали виконувати хірургічні втручання з приводу геморагічного інсульту, пухлин мозку. У 1995 р. відбулися етапні зміни в нейрохірургічній службі: відділення переміщені в інший корпус, ліжковий фонд збільшився до 50 ліжок, відкритий нейротравмпункт. І в усіх перетвореннях Іван Павлович брав активну участь.

З 1996 р. І.П. Ісак перейшов на посаду лікаря-нейрохірурга і продовжував надавати консультативну та лікувальну нейрохірургічну допомогу населенню області, а також передавав свої знання і досвід молодим колегам. Трудову діяльність Іван Павлович продовжував до вересня 2016 року, коли пішов на заслужений відпочинок. За ці роки Іван Павлович надав допомогу тисячам пацієнтів, сотням з яких збережене життя і здоров'я завдяки його невтомній праці.

Пам'ять про Івана Павловича Ісака, чоловіка, батька, дідуся, висококласного професіонала, кваліфікованого співробітника, друга назавжди збережеться у серцях близьких, друзів, колег, вдячних пацієнтів і всіх тих людей, яким пощастило бути знайомим з цією скромною, достойною Людиною.

Нейрохірургічна спільнота України сумує з приводу втрати колеги, професіонала високої кваліфікації, надійного товариша